

BIMULETYN

258

27.05.1995 r.

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

TYDZIEŃ

OGÓLNOPOLSKIEJ AKCJI PROTESTACYJNEJ NSZZ „Solidarność”

ZIEMIA RADOMSKA, wraz z sześcioma innymi regionami, weźmie udział w pikiecie 31 MAJA w Warszawie pod ministerstwami: przemysłu i handlu, finansów i przekształceń własnościowych. **ZBIÓRKA** członków Ziemi Radomskiej przed wyjazdem do Warszawy:
godz. 10.00 - plac przed Katedrą Radomską

Zgodnie z uchwałą KK nr 477/95 - akcja rozpoczyna się 26 maja manifestacją w Warszawie członków NSZZ „S” Regionu Śląsko-Dąbrowskiego. 31 MAJA w pikiecie pod budynkami Ministerstw: Przekształceń Własnościowych, Przemysłu i Handlu i Finansów uczestniczyć będą członkowie Związku z regionów: **ZIEMI RADOMSKIEJ, Środkowo-Wschodniego, Podkarpacia, Chełmskiego, Gdańskiego, Rzeszowskiego, Świętokrzyskiego**, także członkowie zrzeszeni w Sekretariacie Metalowców.

W tym samym dniu Region Mazowsze przeprowadzi wiec na Placu Zamkowym.

Pod budynkami Sejmu i Ministerstwa Przekształceń Własnościowych 1 CZERWCA pikietować będą członkowie Związku zrzeszeni w Sekretariatach Ochrony Zdrowia, Nauki i Oświaty oraz regionów: **Pilskiego, Warmińsko-Mazurskiego, Dolnośląskiego**.

2 CZERWCA akcję protestacyjną przed budynkami Ministerstw Przekształceń Własnościowych, Przemysłu i Handlu i Polityki Socjalnej przeprowadzą regiony: **Ziemi Łódzkiej, Płockiego, Podbeskidzia**.

Związek przeprowadzi także regionalne akcje protestacyjne:

- * 29 maja przed Urzędem Wojewódzkim w Kielcach
- * 29 maja przed Urzędem Wojewódzkim w Kaliszu
- * 30 maja przed Urzędem Wojewódzkim w Zielonej Górze.

OŚWIADCZENIE

Przedstawiciele NSZZ „Solidarność”: senatorowie, członkowie Prezydium Komisji Krajowej, przewodniczący zarządów regionów i sekretariatów branżowych zebrani w Ustroniu dzień po pielgrzymce Jana Pawła II do Ojczyzny, wdzięczni Jego Świątobliwości za przypomnienie Narodowi jego posłannictwa, deklarują podtrzymanie odpowiedzialności za przyszłość Polski i za kierunek reform w kraju tak, by Rzeczpospolita Polska była państwem suwerennym i sprawiedliwym według wskazań społecznej nauki Kościoła, które znalazły wyraz w obywatelskim projekcie Konstytucji RP przygotowanym przez NSZZ „Solidarność”.

W czasie swoich pielgrzymek do Polski od 1979 roku Papież wielokrotnie wskazywał drogę, którą powinniśmy podążać. Na historycznym spotkaniu 1987 roku na Zaspie w Gdańsku Ojciec Święty w homilii podał definicję solidarności społecznej. Mimo to sytuacja wielu polskich rodzin pracowniczych i emeryckich zmieniła się na gorsze. Odzyskaliśmy wolność polityczną, ale nie potrafiliśmy jej zagospodarować.

NSZZ „Solidarność” potwierdza wolę tworzenia i zaangażowania się w wielki obóz patriotyczny, by każda Polka i każdy Polak mieli możliwość żyć w naprawdę demokratycznym i praworządnym państwie, za które uznajemy wspólne dobro obywateli przekazywane w spadku dziejowym z pokolenia na pokolenie.

Tylko dokończenie pokojowej rewolucji „Solidarności” przez cały naród może pomnożyć dziedzictwo narodowe, o którym przypominał Jan Paweł II w Skoczowie.

ZAPRASZAMY

JUŻ WE WTOREK - 30 maja

Działalność Gospodarcza NSZZ „Solidarność” ZTS „Pronit” S.A. w Pionkach, ul. Zakładowa 5 zaprasza w dniu 30.05.1995r. na jednodniowe seminarium szkoleniowe pt. „Zakładowe układy zbiorowe - poprawa produktywności i wynagrodzeń w przedsiębiorstwie”. Wykłady poprowadzi Fundacja „Polskie Centrum Produktywności” w Warszawie a przeznaczone jest dla kadry kierowniczej w przedsiębiorstwach, samorządów i związków zawodowych. Wykładowcy prezentują zupełnie odmienny od dotychczasowego pogląd na restrukturyzującą zakładów, oparty na sprawdzonych wzorcach w wielu krajach zachodnich.

Szkolenie jest bezpłatne. Informacja; Pionki tel. 122-024; 122-333, fax 122-173

VI PIELGRZYMKA OJCA ŚWIĘTEGO DO OJCZYZNY

Po raz szósty Ojciec Święty Jan Paweł II odwiedził Ojczyznę. Tym była to wizyta krótka, 9-godzinna i prawie prywatna. Jan Paweł II gościł 22 dni w Polsce: w Skoczowie - gdzie m.in. Papież koncelebrował Mszę św. i spotkał się z Prezydentem RP Lechem Wałęsą oraz Premierem Rządu Józefem Oleksą, w Żywcu - gdzie miało miejsce krótkie spotkanie z mieszkańcami Żywca, pozdrowienia i modlitwa. W Skoczowie w 1576r. urodził się Błogosławiony Jan Sarkander, Czech z pochodzenia, którego kanonizację przeprowadził Ojciec Święty Jan Paweł II przed przyjazdem do Polski, w czeskim Olomuńcu. We Mszy św. w Skoczowie uczestniczyły delegacje Zarządów Regionów NSZZ „Solidarność”. Region Radomskiej reprezentowali: Zdzisław Maszkiewicz, Andrzej Piszczyk, Józef Moćka, Kazimierz Staszewski i Krzysztof Kośla.

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II PODCZAS MSZY ŚW. KU CZCI ŚW. JANA SARKANDRA W SKOCZOWIE 22 MAJA 1995r.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Drodzy Bracia i Siostry,

Oto słowa św. Pawła z II Listu do Koryntian: „*Nosimy miecustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawilo się w naszym ciele*” (2 Kor 4,10)

Te słowa św. Pawła mają zasięg uniwersalny. Odnoszą się właściwie do wszystkich ludzi, bo wszyscy zostali przez Chrystusa odkupieni i we wszystkich trwa jego konanie. Jego śmierć i zmartwychwstanie. W szczególny sposób odnoszą się te słowa do wszystkich ochrzczonych, czyli do tych, którzy przez Chrztost zostali zanurzeni w śmierć Chrystusa, żeby sakramentalnie uczestniczyć w Jego zmartwychwstaniu (por. Rz 6, 3-4). Dzisiaj, Kościół w sposób szczególny słowa te odnosi do św. Jana Sarkandra. Wczoraj dane mi było dokonać Jego kanonizacji w Olomuńcu na Morawach. Został wyniesiony na ołtarze synów i córek również i w Polsce.

W dniu dzisiejszym dane mi jest przebywać w Skoczowie, na Ziemi Śląskiej, na terenie nowej diecezji Bielsko-Żywieckiej. Tu właśnie, w Skoczowie przyszedł na świat Jan Sarkander, kapłan i męczennik, którego życie związało się zarówno ze Śląskiem Cieszyńskim, jak też i sąsiednim Olomuńcem na Morawach. Dlatego czcimy go jako Patrona

Śląska i Moraw. Poniósł śmierć męczeńską jako proboszcz w Holeszowie. Żył w trudnym okresie poreformacyjnym, kiedy społeczeństwa Europy rządziły się nieludzką zasadą: „*cuisus regio cius religio*”, w imię której to zasady panujący - gwałcąc podstawowe prawa sumienia - narzucali przemocą własne przekonania religijne swoim poddanym. Jan Sarkander doświadczył działania tej zasady od najwcześniejszych lat swego życia. Doświadczył jej przede wszystkim w dniu, kiedy przyszło mu oddać życie za Chrystusa. Jest on szczególnym świadkiem tej, tak bardzo trudnej dla Kościoła i świata, epoki.

I oto dzisiaj Jan Sarkander staje przed nami jako nowy święty męczennik, którego Kościół wpisuje do swego Martyrologium. Wpisuje go w sposób szczególny Kościół w Czechach i na Morawach, oraz Kościół w Polsce. Oto jeszcze jeden z tych, o których mówi dzisiejsza liturgia słowami św. Pawła: „*Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawilo się w naszym ciele*.”

W dniu dzisiejszym, w dniu uroczystego dziękiczynienia nazajutrz po kanonizacji św. Jana Sarkandra, pragnę powitać wszystkich tutaj zgromadzonych, a zwłaszcza was, którzy jesteście jego rodakami. Chociaż dzieli nas od

jego epoki prawie 400 lat, to jednak on synem tej samej Ziemi Śląskiej. Też, po jego męczeńskiej śmierci, postać została otoczona szczególnym kultem, przede wszystkim w Skoczowie. Patrzę na was tutaj tak licznie zmadzonych, oglądam raz jeszcze skup Rzymu tę piękną Ziemię Śląską, którą nieraz dane mi było nawiedzić, a później jako biskup i Biskupowi, a zwłaszcza Metropolicie Krakowskiemu.

witam tę ziemię ze szczególnym wzruszeniem, gdyż wpisana jest także historia mojej własnej rodziny, zwłaszcza mojego ojca i starszego brata.

A witając tę ziemię, witam też Kościół. Przede wszystkim witam Ciebie Twojej Biskupie Tadeuszu, pasterszu Diecezji Bielsko-Żywieckiej, a także w osobie Twego Biskupa pomocniczego Janusza. Cieszę się, że tak blisko, po powstaniu diecezji Bielsko-Żywieckiej mogę ją odwiedzić, i to w przy takiej niezwyklej okoliczności. Witam stąd całą Polskę, Kościół, Księdza Prymasa, Księża Kardynała, Metropolity, w szczególności Metropolity Krakowskiego, Metropolity Wrocławskiego, Katowickiego i Śląskiego, oraz wszystkich Biskupów Diecezji polskich. Witam Księdza

stałem być ich gościem i muszę jeszcze tam wrócić, chętnie wrócę dziś wieczór. Witam wszystkich Biskupów z całego rejonu Moraw, Czech, Słowacji, a także wszystkich innych Biskupów, którzy przybyli tutaj w dniu dzisiejszym. Nie możemy zapomnieć, Drodzy Bracia, że kiedyś, jeszcze w X wieku, właśnie przez Bramę Morawską, Ewangelia przybliżyła się ku ziemiom polskim. Tędy przybył do nas św. Wojciech, Biskup Praski, który wraz ze św. Stanisławem - Biskupem Krakowskim, głównym Patronem Polski, dzieli ten Patronat w stosunku do naszej Ojczyzny i do Królowej Polski, Jasnogórskiej Maryjki.

Pragnę słowa serdecznego pozdrowienia skierować do obecnego tutaj Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Lecha Wałęsy wraz z małżonką, do Pana Premiera, do przedstawicieli rządu, do przedstawicieli władz wojewódzkich i powiatowych Bielska-Białej i Skoczowa.

Zwracam się wreszcie do wszystkich Rodaków, wyrażając radość, że po czterech latach nieobecności, Opakość Boża pozwoliła mi znowu stać pośród was na umiłowanej ziemi Skoczowej.

Tym razem nie do Krakowa, nie do Warszawy, ale do Skoczowa. Może trzeba będzie tak dalej robić. Nie do środka, bliżej gór, bliżej morza.

Pan Jezus mówił w dzisiejszej Ewangelii: „*Jeżeli mnie prześladowali, to i was prześladować, jeżeli moje słowo zabawiali, to i wasze będą zachowywane*” (Mt 23,34). Pamiętajcie na słowo, które do mnie powiedziałem: „*Sluga nie jest więksi od swego pana*” (J 15,20). Jan Sarkander ze Skoczowa znał te słowa, nie czytał, chyba umiał je na pamięć. Wzruszyły one jego życie od wczesnej młodości, a potem na drodze powołania kapłańskiego, jako proboszcza. W szczególny sposób słowa te musiały się odezwać w jego świadomości w czasie, gdy stanął twarzą w twarz z koniecznością męczeństwa, gdy podobaństwo Chrystusa przyszło mu oddać życie za swoją owczarnię. W tym momencie! Ludzkie ciało umęczone, torturom, wyniszczone aż do

Drodzy Bracia i Siostry! Świadectwo męczenników jest dla nas zawsze jakimś wyzwaniem, ono prowokuje, zmusza do zastanowienia. Ktoś, kto woli raczej oddać życie, niż sprzeniewierzyć się głosowi własnego sumienia, może budzić podziw albo nienawiść, ale z pewnością nie można wobec takiego człowieka przejść obojętnie. Męczennicy mają nam wiele do powiedzenia. Jednak przede wszystkim, oni pytają nas o stan naszych sumień - pytają o naszą wierność własnemu sumieniu.

Sumienie... Sobór Watykański II nazywa sumienie „najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka i wyjaśnia: „*W głębi sumienia człowiek odkrywa prawo, którego sam sobie nie nakłada, lecz któremu winien być posłuszny i którego głos wzywający go zawsze tam, gdzie potrzeba, do miłowania i czynienia dobra a unikania zła, rozbrzmiewa w sercu nakazem: czyń to, a tamtego unikaj*” („*Gaudium et spes*”, 1.16).

Jak widać z powyższego tekstu, sumienie jest dla każdego człowieka sprawą o zasadniczym znaczeniu. Jest ono naszym wewnętrznym przewodnikiem i jest także sędzią naszych czynów. Jakże ważne jest więc, ażeby nasze sumienie było prawe, aby jego osady oparte były na prawdzie, aby dobro nazywały dobrem, a zło złem. Aby wedle słów Apostoła - umiały „*rozpoznać jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i doskonałe*” (Rz 12,2).

Nasza Ojczyzna stoi dzisiaj przed wieloma trudnymi problemami społecznymi, gospodarczymi, a także politycznymi. Trzeba je rozwiązywać mądrze i wytrwale. Jednak najbardziej podstawowym problemem pozostaje sprawa ładu moralnego. Ten ład jest fundamentem życia każdego człowieka i każdego społeczeństwa, dlatego Polska wola dzisiaj nade wszystko o ludzi sumienia!

Być człowiekiem sumienia, to znaczy przede wszystkim w każdej sytuacji swojego sumienia słuchać i jego głosu w sobie nie zagłuszać, choć jest on nieraz trudny i wymagający, to znaczy angażować się w dobro i pomnażać je w sobie i wokół siebie, a także nie godzić się nigdy na zło, w myśl słów św. Pawła: „*Nie daj się zwyciężyć złu, ale*

złom dobrem zwyciężaj.” (Rz 12,21). Być człowiekiem sumienia, to znaczy wy magać od siebie, podnosić się z własnych upadków, ciągle na nowo się nawracać. Być człowiekiem sumienia, to znaczy angażować się w budowanie królestwa Bożego: królestwa prawdy i życia, sprawiedliwości, miłości i pokoju, w naszych rodzinach, w społecznościach, w których żyjemy i w całej Ojczyźnie. To znaczy także podejmować odważnie odpowiedzialność za sprawy publiczne: troszczyć się o dobro wspólne i nie zamykać oczu na błędy i potrzeby bliźnich, w duchu ewangelicznej solidarności: *jeden drugiego brzemiona noście*.” (Ga 6, 2). Pamiętam, że powiedziałem te słowa w Gdańsku, podczas odwiedzin w 1987 roku na Zaspie. Nasz wiek XX był okresem szczególnych gwałtów zadawanych ludzkim sumieniom. W imię totalitarnych ideologii miliony ludzi zmuszono do działań niezgodnych z jej najgłębszymi przekonaniami. Wyjątkowo bolesne doświadczenia ma pod tym względem cała Europa Środkowowschodnia. Pamiętam ten okres zniewalania sumień, okres pogardy dla godności człowieka, cierpienia tyłu niewinnych ludzi, którzy własnym przekonaniem postanowili być wierni. Pamiętam, jak doniosłą rolę odegrał w tamtych czasach Kościół jako obrońca praw sumienia - i to nie tylko ludzi wierzących!

Zadawaliśmy sobie w tamtych latach pytanie: Czy może historia płynąć przeciw prądowi sumień? Za jaką cenę „może”? Właśnie: za jaką cenę?... Tą ceną są niestety głębokie rany w tkance moralnej Narodu, a przede wszystkim w duszach Polaków, które jeszcze się nie zablizniły, które jeszcze długo trzeba będzie leczyć.

O tamtych czasach, czasach wielkiej próby sumień trzeba pamiętać, gdyż są one dla nas stale aktualną przestrożką i wezwaniem do czujności: aby sumienia Polaków nie ulegały demoralizacji, aby nie poddawały się prądom moralnego permissywizmu, aby umiały odkryć wyzwalający charakter wskazań ewangelii i Bożych przykazań, aby umiały wybierać, pamiętając o Chrystusowej przestrożce: „*Cóż za korzyść stanowi dla człowieka zyskać cały świat, a swoją duszę stracić? Bo cóż może dać człowiek w zamian za swoją duszę?*” (Mk 8, 36-37).

* KOMISJE ZAKŁADOWE PISZĄ *

List MKZ NSZZ „S” w ZTS „PRONIT” w PIONKACH, skierowany do Pana Mario Cioli właściciela sp.z. o.o. „TESSITURA-BRESCIANA”

Szanowny Panie!

Na podstawie wyników spotkania w dniu 22.05.br. przedstawicieli Związków Zawodowych działających w Spółce a Panem mamy prawo sądzić, że nie zamierza Pan realizować ustaleń zawartych w porozumieniu między Tessitura-Bresciana sp a Italia, a Organizacjami Związków Zawodowych reprezentujących pracowników ZSS „Tekspur” w Pionkach podpisanych w dniu 12 lipca 1994r. Porozumienie to stanowi integralną część umowy sprzedaży zawartej między Wojewodą Radomskim a Panem w ubiegłym roku.

W związku z powyższym domagamy się od Pana w trybie pilnym w formie pisemnej, jednoznacznej odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy i w jakim terminie zrealizuje Pan w pełni ustalenie zawarte w par 6 Porozumienia dotyczące kwartalnej indeksacji płacy zasadniczej pracowników Spółki co najmniej o wskaźnik inflacji ogłaszany przez Główny Urząd Statystyczny?

2. Czy i w jakim terminie zrealizuje Pan ustalenie zawarte w par 8 Porozumienia dotyczące tworzenia i realizacji Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w Spółce?

3. Czy i w jakim terminie zrealizuje Pan ustalenia zawarte w par 11, 12 i 13 Porozumienia dotyczące BHP i ochrony zdrowia pracowników Spółki?

4. Czy i w jakim terminie zrealizuje Pan ustalenia zawarte w par 18 Porozumienia dotyczące nowej struktury zatrudnienia i wynagrodzeń oraz uzgodnień ze Związkami Zawodowymi?

Bez pokrycia okazują się deklaracje Pana zawarte również ze Związkami Zawodowymi na warunkach partnerskich oraz rozwiązywanie wszelkich problemów w drodze negocjacji. Przypominamy, że w dalszym ciągu nie zakończony jest wszczęty przez MKZ NSZZ „Solidarność” spór zbiorowy z Panem dotyczący warunków pracy i nierealizowania w pełni treści Porozumienia z dnia 12 lipca ub.r

Po sześciu miesiącach od zakupu ZSS „Tekspur” przez Pana do dnia dzisiejszego pozostaje nie realizowany cały obszar spraw pracowniczych obejmujący również obligatoryjne świadczenia wynikające z przepisów prawa w Rzeczypospolitej Polskiej. Oddzielną sprawą jest opieszałe wykonywanie nakazów Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 29 marca br., nawet tych którym nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

Jeszcze raz wzywamy Pana do honorowego wywiązania się z podjętych zobowiązań i na bieżąco realizacji Porozumienia, a także zaproponowanie terminu spotkania by sfinalizować negocjacje.

* KOMISJA SZKOLEŃ *

Szkolenie nt.
„Układów Zbiorowych Pracy”

/Pionki 15-19.05.1995r. I cz./

Realizując III etap szkoleń z zakresu „Układów Zbiorowych Pracy”, ze środków funduszu PHARE, przy pomocy merytorycznej fundacji Jim'a Conway'a z Wielkiej Brytanii i Fundacji „Hansa Baclera z Niemiec, Komisja Szkoleń Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska przy współudziale Działu Szkoleń Komisji Krajowej, zorganizowała szkolenie na powyższy temat. Pierwszy i ostatni etap projektu objął ok. 130 instruktorów związkowych, którzy reprezentowali 29 regionów związkowych. Ten etap projektu ma na celu umożliwienie tym osobom praktyczne sprawdzenie zdobytych umiejętności.

Region nasz wytypowany został do zorganizowania i przeprowadzenia szkolenia dla regionów Świętokrzyskiego, Ziemi Łódzkiej i Piotrkowskiego. Pierwsza część szkolenia „Układy Zbiorowe Pracy” odbyła się w Pionkach w Ośrodku Upowszechniania Kultury „Solidarność” w SYNO w dn. 15-19.05.1995r. W szkoleniu udział wzięły osoby (8 - Ziemia Łódzka, 7 - Region Świętokrzyski, Region Piotrkowski, 10 - Ziemia Radomska).

Tematami zajęć były m.in.:

- a/ Układy zbiorowe pracy a prawo
- b/ Nowe prawo układowe - korzyści
- c/ Układy zbiorowe pracy - Dział XI Kodeksu Pracy
- d/ Zasady zawierania Układów Zbiorowych Pracy
- e/ Zawartość Układów Zbiorowych Pracy
- f/ Język zapisów układowych
- g/ Pisanie Układu Zbiorowego Pracy

Instruktorami byli (szkolenie było dla nich jednocześnie sprawdzianem wiedzy i umiejętności): Adam Kłosa (Region Piotrkowski), Elżbieta Molenda, Andrzej Kulik, Andrzej Piszczyk, Janusz Cichy, Józef Mioduski, Marek Plucieniczek (Ziemia Radomska). - W ramach szkolenia przeprowadzono również badania ankietowe wypełnianych przez uczestników szkolenia, organizację, tematykę i prowadzenie zajęć otrzymały oceny bardzo dobre.

Z Regionu Ziemi Radomskiej w szkoleniu uczestniczyli: Jadwiga Poźniak (WZ POZ Krychnowice), Jan Derleta (Sp-nia „Nowe Życie” Radom), Zbigniew Dębski (ZM „Łucznik”) i Marian Święcicki („Pronit” Pionki), Bogusław Wolski (TEFA), Teresa Jaworska, Jan Sękowski (Woj. Szpital Zespolony), Jan Stawasz (WSS „Społem” Radom), Kazimierz Staszewski (ZTE Radom), Zygmunt Cewicz („Lider” Radom).

Druga część szkolenia „Negocjowanie Układów Zbiorowych”, przewidziana dla uczestników pierwszej części, odbędzie się również w Pionkach, w dniach 5-9.06.1995r. Przewodniczący Komisji Szkoleń

Andrzej

Sprawozdanie ze szkolenia

Produktywność to stan
umysłu...

Dnia 12.05.1995r w OUK „Kasyno” w Pionkach odbyło się jednodniowe seminarium szkoleniowe pt. „Zakładowe układy zbiorowe - poprawa produktywności i wynagrodzeń w przedsiębiorstwach”, prowadzone przez członków Polskiego Centrum Produktywności.

Rozpoczął je wiceprzewod. ZR Andrzej Piszczyk, który otworzył sezon szkoleniowy 1995-98; wstępnych wiadomości o temacie wykładów udzielił głównoprowadzący szkolenie - Andrzej Budzyk. Mówił on o wprowadzonych zmianach w ustawodawstwie polskim, dotyczących, w szczególności, zawierania zakładowych układów zbiorowych, oraz nieprzystosowaniu merytorycznym podmiotów gospodarczych do działalności w nowej sytuacji prawnej.

Pierwszy wykład, prowadzony przez R.Badurka dotyczył przybliżenia uczestnikom szkolenia ogólnych pojęć dotyczących produktywności i zasad jej wdrażania. Instruktor przedstawił krótką historię i ewolucję produktywności począwszy od wieku XIX, aż po rok 1958, kiedy to na Konferencji Centrów Produktywności w Rzymie przyjęto nową definicję tego pojęcia, stwierdzającą że produktywność to przede wszystkim stan umysłu, wiara w postęp ludzkości i wola poprawy aktualnej sytuacji.

Polskie Centrum Produktywności powstało w 1992r z inicjatywy strony rządowej i działaczy związkowych. W swojej działalności korzysta z doświadczeń takich krajów jak Japonia, USA, czy Szwecja, stawiając sobie za cel nadrzędny odczuwalną poprawę poziomu życia w naszym kraju.

Wdrażanie produktywności do poszczególnych zakładów pracy musi odbywać w oparciu o trzy fundamentalne zasady:

1) Pewności pracy, polegającej na zagwarantowaniu pracownikom miejsca pracy na czas dłuższy.

2) Partnerskich stosunków w miejscu pracy, czyli harmonijnej współpracy między wszystkimi szczeblami - od kierownictwa do szeregowych pracowników (związków zawodowych).

miec i Danii dotyczące zawierania tych układów.

Ostatnią część seminarium stanowiły pytania uczestników i dokładniejsze wyjaśnienia problemów. Na uwagę zasługuje fakt bardzo dobrego przygotowania szkolenia, zarówno pod względem lokalowym, jak i dostępności do materiałów szkoleniowych i przygotowania merytorycznego prowadzących szkolenie.

Agnieszka Peryt

Do wiadomości: przed
VII Krajowym Zjazdem
Delegatów NSZZ
„Solidarność”

Na mocy Uchwały Nr 468/95 Komisji Krajowej z 5 maja br. - podjętej po rozpatrzeniu odwołań zarządów regionów - liczba delegatów z poszczególnych regionów będzie wynosić:

- 1.Region Gdański - 23
- 2.Region Warmińsko-Mazurski - 7
- 3.Region Elbląski - 4
- 4.Region Dolny Śląsk - 29
- 5.Region Piłski - 3
- 6.Region Pomorze Zachodnie - 10
- 7.Region Ziemia Łódzka - 16
- 8.Region Częstochowski - 6
- 9.Region Pojezierze - 2
- 10.Region Ziemia Sandomierska - 7
- 11.Region Płocki - 4
- 12.Region Małopolska - 34
- 13.Region Śląsk Opolski - 8
- 14.Region Koszaliński-Pobrzeże - 4
- 15.Region Słupski - 2
- 16.Region Zielonogórski - 4
- 17.Region Podbeskidzie - 11
- 18.Region Koniński - 4
- 19.Region Wielkopolska Połud. - 5
- 20.Region Białostocki - 5
- 21.Region Piotrkowski - 5
- 22.Reg. Kujawy i Z. Dobrzyńska - 2
- 23.Region Podkarpacie - 5
- 24.Region Rzeszowski - 10
- 25.Region Toruński - 5
- 26.Region Śląsko-Dąbrowski - 62
- 27.Region Ziemia Radomska - 7
- 28.Region Wielkopolska - 13
- 29.Region Gorzowski - 3
- 30.Region Świętokrzyski - 13
- 31.Region Środkowo-Wschodni - 15
- 32.Region Bydgoski - 8
- 33.Region Jeleniogórski - 6
- 34.Region Leszczyński - 2
- 35.Region Chełmski - 1
- 36.Region Ziemia Przemyska - 3
- 37.Region Mazowsze - 36
- 38.Zagłębie Miedziowe - 7

NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na wyeliminowanie z ustawy prywatyzacyjnej klauzul i procedur umożliwiających przeprowadzenie operacji powszechnej prywatyzacji przy użyciu koncepcji bonów prywatyzacyjnych. Powszechna prywatyzacja obywatelska jest jednym z podstawowych elementów zaniechanych w Polsce. Prywatyzacja i sprzedaż majątku w Polsce powinna być poprzedzona podporządkowaniem stosunków przemysłowych i własnościowych poprzez utworzenie Skarbu Państwa oraz zwrotem majątku znacjonalizowanego z naruszeniem prawa (reprivatyzacja). Mechanizm powszechnej prywatyzacji przy użyciu bonów stanowi realną koncepcję upowszechnienia własności (pierwszym krokiem miał być program NFI).

Zgodnie z przepisami ustawy o prywatyzacji z 1990r., które były wprowadzone do projektu ustawy paktowej Rada Ministrów miała w trybie rozporządzenia określić zasady emisji bonów, udostępnianie bonów na warunkach kredytowych, formy zapłaty i inne warunki.

c/Projekt został oczyszczony z przepisów nakładających zobowiązania terminowe na zbywanie akcji (udziałów) osobom trzecim. Powoduje to liczne negatywne konsekwencje w procesie przekształceń. Brak dyscyplinującego terminu dwóch lat na zaoferowanie do zbycia akcji spółek powoduje zwiększone ryzyko pogarszania się kondycji ekonomiczno-finansowej spółek.

Zamrożenie prywatyzacji spółek na etapie „komercjalizacji” groźne jest dla realizacji uprawnień pracowników do akcji preferencyjnych. Ilość i wartość akcji przysługujących pracownikom może ulec zmniejszeniu wskutek zmiany struktury kapitałowej poprzez udział czy koncentrację spółek, tworzenia struktur holdingowych, grup kapitałowych etc. Wartość akcji preferencyjnych może się zmniejszyć wskutek sprzedaży majątku spółek o gorszej kondycji finansowej w celu ratowania się przed upadłością. W związku z tymi procesami korzyści dla pracowników, określone prawem do objęcia 20% akcji na zasadach preferencyjnych, są zagrożone.

Istnieniem obligatoryjnego limitu czasowego na zaoferowanie akcji do zbycia nie oznacza automatycznej prywatyzacji, jak wskazuje doświadczenie 363 jednoosobowych spółek skarbu państwa, które dotychczas, mimo przekroczenia dwuletniego terminu, nie zostały sprzedane. Uzależnione jest od efektywności działań MPW nastawionych na pozyskanie kupca. Jednakże usunięcie tego warunku z ustawy spowoduje, że procesy prywatyzacyjne na pewno zatrzymają się na etapie „komercjalizacji”, utrwalając neopaństwo w strukturę własności w gospodarce, a co za tym idzie wzmacniając i rozszerzając zakres administracyjnej kontroli nad spółkami Skarbu Państwa. Klasycznym przykładem, na chęć powrotu do nakazowo-rodzielnyczych instrumentów w zarządzaniu gospodarką, są ostatnie dyrektywy Ministra Finansów skierowane do organów administracji państwowej, reprezentujących walne zgromadzenia akcjonariuszy-zaloźcicieli spółek skarbu państwa

w sprawie podziału zysku, nakazujące władzom spółek przeprowadzenie podziału zysku wg formuły określonej w nie istniejącej już ustawie popiawkowej.

Należy w tym miejscu dodać, że zastosowanie dwóch przedziałów ograniczenia wartości akcji preferencyjnych do 15% oraz jednocześnie do 18 przeciętnych wynagrodzeń z okresu 6 miesięcy oznacza, że w większości przypadków (spółek z wysokim kapitałem) realna wartość akcji przypadającej na jednego pracownika będzie niższa.

d/Nie jest jasne, kto jest uprawniony do opracowania dokumentów regulujących zasady i tryb nabywania akcji przez pracowników.

Z art.9 wynika, że decyduje o tym Minister Przekształceń Własnościowych. Według art. 39, warunki jakie powinni spełniać pracownicy, aby uzyskać prawo do nieodpłatnego nabycia akcji, określa regulamin ustalony w sposób określony w statucie spółki.

Obecnie obowiązująca ustawa mówi, że opracowanie projektu podziału akcji należy do przedsiębiorstwa i siłą rzeczy do wypracowania dokumentów regulujących podział akcji między pracowników oraz zasady nabywania akcji należałoby zaprosić związki zawodowe. Jeśli przygotowanie dokumentów regulujących te kwestie są w omawianym projekcie przekazane do urzędu ministra oznacza to, że pracowników pozbawia się możliwości decydowania o uprawnieniach korporacyjnych. Nie wiadomo, jaka jest intencja ustawodawcy, gdyż w innym miejscu, mówiąc o warunkach nieodpłatnego nabycia 15% akcji przez rolników i rybaków projekt wskazuje, że regulamin uchwalony jest przez przedstawicielstwo rolników lub rybaków.

e/Zasada, że jedną trzecią składu rady nadzorczej wybierają w głosowaniu tajnym członkowie rady pracowniczej, jest niezgodnym ograniczeniem możliwości udziału w pracach rady nadzorczej innych pracowników lub osób zewnętrznych delegowanych przez pracowników. Ustanowienie minimalnej liczebności rady nadzorczej na poziomie 3 osób jest sprzeczne a art. 379 kodeksu handlowego.

Nie wiadomo także, kto ma opracować regulamin wyborów członków rady nadzorczej (Minister Przekształceń Własnościowych czy pracownicy). Przy okazji należy stwierdzić, iż ustawodawca przyjął sprzeczną a art.160 kodeksu handlowego zasadę, że niedokonanie wyboru członków rady nadzorczej przez pracowników nie stanowi przeszkody do wpisania spółki do rejestru handlowego. Odnosi się to także do dopuszczenia możliwości rejestracji spółki mimo nieprzeprowadzenia wyborów członka zarządu ds. pracowniczych.

Przyjęcie zasady, że do pełnienia funkcji pierwszego prezesa zarządu spółki powstałej w wyniku komercjalizacji powołuje się dyrektora komercjalizowanego przedsiębiorstwa, klóci się z zasadami racjonalnego doboru kadr kierowniczych, którego efektywnym narzędziem jest

procedura konkursu. Dotychczasowy dyrektor powinien się także takiej procedurze poddać.

f/Przy zbywaniu akcji w ściśle komercjalizacyjnej ustawodawca nie przewidział stosowanej obecnie praktyki negocjowania zobowiązań nabywcy w zakresie ochrony pracy oraz nie pogorszenia relacji płasow. Włączenie do procesu negocjacyjnego pracowników zawodowych, jako strony przedstawiających postulaty i wnioski w zakresie ochrony warunków zatrudnienia i pracy do sprzedaży, jest praktyką często stosowaną; jednak brak w niej regulacji w tym zakresie powoduje swobodność w stosowaniu zasady zapraszania związków zawodowych do negocjacji.

g/Przesłanki ograniczające prawo przedsiębiorstw podlegających prywatyzacji bezpośredniej (6mln ECU i 12 mln UCU) są do zaakceptowania. Po pierwsze, nie są to powody, dlaczego przyjęte są akurat takie wartości.

Po drugie, nie można wykluczyć, że wstanie prawidłowy i oparty na racjonalnych przesłankach ekonomiczno-prawnych lokalnej prywatyzacji w trybie np. „leasingu” dla przedsiębiorstwa mieszczącego się powyżej podanych parametrów. Przepisy przedłożonej ustawy nie zwołą na realizację oddolnego planu prywatyzacji ze względu na przedstawione kryteria.

Należy obiektywnie stwierdzić, że przedstawiony projekt zawiera niektóre rozwiązania, które mogą być korzystne. Np.:

- art.26 mówiący o możliwości umorzenia części zobowiązań,

- art.48 który reguluje kwestię zobowiązań nabywcy w zakresie m.in. ochrony miescy przy sprzedaży przedsiębiorstwa w ramach prywatyzacji bezpośredniej, w trybie rokowań publicznych na podstawie publicznego zaproszenia,

- art.53 dający prawo do nieodpłatnego nabycia do 15% akcji pracownikom przedsiębiorstw wnoszonych przez spółki,

- art.55 dający możliwość przeniesienia własności, przy leasingu, po spłaceniu przez nabywcę 1/3 należności.

Jednakże, w świetle powyższych uwag NSZZ „Solidarność” uznaje zaprezentowany przez rząd projekt jako sprzeczny z założeniami o Przedsiębiorstwie, w sensie projektu ustawy z 23 kwietnia 1993. Uwagi uznane powyżej za korzystne mogą być zaadoptowane w toku prac mowych nad ustawą paktową.

BIULETYN INFORMACYJNY NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHER
tel. 63 - 43 - 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL

egzemplarz bezpłatny